

[Bomholt.]

ubestemmelige Kreds af Opgaver, der i øvrigt knytter sig til Indretning og Pasning af et Hjem“. Mindretallet ansaa det for det eneste rigtige — jeg citerer —

„at lade Ungdomsskolen samle sig om Husgerning som det principale Fag, idet Oplæring i Madlavning, Rengøring og Barnepleje er af den største Betydning for alle unge Piger, saa vist som disse senere som Hustruer og Mødre i smaa Hjem, hvad enten de i Øjeblikket er beskæftiget ved Husholdning, Kontor eller Fabrik, vil blive nødt til at interessere sig for Husgerning i dens mest elementære Former“.

Husholdningskommissionens Betænkning forelaa allerede, da Ungdomsudvalget skulde afgive sin Betænkning, og det er forstaaeligt, at Udvalgets kvindelige Medlemmer, der havde deltaget i Husholdningskommissionens Arbejde, forsvarede den der foreslaaede særlige Struktur. Jeg takker imidlertid Ministeren, fordi han trods alt har fulgt Mindretallet. Naar vi skal have en virkelig Ungdomsskole for ufaglærte, maa vi have Kvinderne med, og vi maa yde de unge Kvinder en Undervisning paa det faglige Omraade, som for dem i al Almindelighed er det uundgaelige, nemlig i Husgerning.

Der er indført obligatorisk Undervisning i Husgerning i Folkeskolens to ældste Klasser, og jeg kunde udmærket gaa ind for en Ordning, der gav de unge Kvinder i Alderen 14—18 Aar et efterfølgende kortvarigt Kursus. Jeg kan ikke indse — som Udvalgets Flertal mener —, at en fortsat obligatorisk Undervisning vil svække „Respekten for og Interessen om det huslige Arbejde“. Det er et rent og skært Kliché-Udtryk. I København og en Række andre Byer afsluttes Mellemskolen først i 16 Aars Alderen. De unge Piger har altsaa obligatorisk Undervisning i 14—16 Aars Alderen. Jeg kan ikke indse, at Situationen med eet forandrer sig til det forfærdende, hvis en Købstadpige, der har forladt Folkeskolen som 14-aarig, deltager i et obligatorisk Fortsættelseskursus som 15—16-aarig. Der er ingen Holdbarhed i den Argumentation.

Jeg har hermed redegjort for min principielle Opfattelse, og jeg maa saa tilføje, at man naturligvis ikke uden forud-

gaaende Eksperimenter og forberedende Arbejde kan indføre en obligatorisk Skole. Efter Forslaget skulde der være et Forsøgsstadium paa to Aar, og om dette Aaremaal kunde der selvsagt forhandles. Det vil tage Tid at uddanne en egnet Lærerstab, at fremskaffe brugbart Undervisningsmateriale, at gøre Organisationsapparatet effektivt virkende o. s. v.

Da Betænkningen var offentliggjort, blev den Genstand for en ret omfattende Debat. En Del københavnske Lærere gik imod Forslaget paa Grund af dets obligatoriske Karakter, og Danmarks Lærerforening fulgte samme Linie, om end i adæmpet Form. Det vilde være nok saa interessant at vide, hvorledes Forældrene stiller sig. Saa vidt man kan skønne, er i hvert Fald Arbejderhjemmene Tilhængere af en fællesfolkelig Ordning, og rimeligvis har Tanken langt videre Tilslutning, end man almindeligvis forestiller sig.

Paa Danmarks Lærerforenings Repræsentantskabsmøde den 8. August 1941 vedtoges en Resolution, der kort fortalt gaar ind for en Ungdomsskole med obligatorisk Apparat og frivillig Tilslutning. En Midtervej altsaa. Det nu forelagte Lovforslag er i Overensstemmelse med Resolutionens Ønske.

Da det oprindelige Forslag ikke anses for gennemførligt, kan vi fra socialdemokratisk Side subsidiært tiltræde denne Forsøgsordning. Dog vil vi nødigt gaa med til, at Forsøgsordningen udstrækkes til 10 Aar uden mellemliggende Revision. Vi maa ønske, at Loven revideres senest efter 5 Aars Forløb. Hvis der ikke i Løbet af 5 Aar er skabt Resultater af virkelig Rækkevidde, maa det være rimeligt paa ny at overveje, om andre Fremgangsmaader skal bringes i Anvendelse.

Det skal ikke nægtes, at det foreliggende Lovforslag har gode Sider. Det understreger, at der ikke er Tale om en frivillig Skole, medmindre den enkelte unge stilles over for et konkret Tilbud. Det er meget afgørende. Det skal ikke være Forældre eller Arbejdsgivere, der skal afgøre, om der skal oprettes en Skole eller ej. Det er ikke dem, Frivilligheden tager Sigte paa. Den enkelte unge skal have at vide, at der paa det og det Sted holdes en Skole med en nærmere planlagt Undervisning, og maa saa sige ja eller nej. Det er naturligvis ikke